

Optimization of androgenesis in cucumber through anther culture by applying electric shock, centrifugation, and magnetic field treatments on anthers and induced calluses

Zahra Shafae¹, Mohammad Reza Abdollahi² , Sayyed Saeed Moosavi³, Hassan Sarikhani⁴

1. M.Sc. in Plant Breeding, Department of Plant Production and Genetics, Faculty of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran.

2. Professor, Department of Plant Production and Genetics, Faculty of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran.

3. Associate Professor, Department of Plant Production and Genetics, Faculty of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran.

4. Professor, Department of Horticulture Science, Faculty of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamedan, Iran.

Correspondence:
Mohammad Reza Abdollahi
Email: m.abdollahi@basu.ac.ir

Received: 15, Oct. 2024
Accepted: 5, Apr. 2025

How to cite:

Shafae, Z., Abdollahi, M. R., Moosavi, S.S., & Sarikhani, H. (2025). Optimization of androgenesis in cucumber through anther culture by applying electric shock, centrifugation, and magnetic field treatments on anthers and induced calluses. *Crop Biotechnology*, 14 (3), 13-30.
(DOI: [10.30473/cb.2025.72510.1984](https://doi.org/10.30473/cb.2025.72510.1984))

ABSTRACT

The induction of androgenesis in cucumber plays a significant role in accelerating breeding programs and improving desirable traits by producing doubled haploid plants. In the present study, the effects of different genotypes, different heat pretreatments, different levels of electric shock, different centrifugation speeds and different magnetic treatments on the androgenesis induction in cucumber anther cultures were investigated in 5 separate experiments based on completely randomized design with three replications. The results showed that the highest percentage of androgenesis induction and embryogenesis was related to the beta-alpha genotype. The effect of applying heat pretreatment in liquid culture medium on embryogenesis and plant regeneration was significant, so that the control treatment in liquid culture medium with an average of 4.36 plants per anther and then the 30°C treatment in liquid culture medium with an average of 1.4 plants per anther were the best treatments. The liquid medium was also very effective for embryogenesis, and a large number of plants were regenerated in this method. 100 V electric shock treatment showed the highest percentage of callus formation with 90% and the highest average number of embryos per anther with 0.16 embryos. Centrifuge treatment (150 g) produced the highest percentage of callus formation (73.33%) and the highest average number of embryos per anther (0.2). Magnetic water passage treatment with an average of 0.2 embryo per anther was more suitable than other magnetic treatments. The results of this research can be used in the production of pure cucumber lines in order to produce hybrid seeds.

KEYWORDS

androgenesis, heat treatment, cucumber, centrifuge, electric shock

«مقاله پژوهشی»

بهینه‌سازی آندروژنز در خیار از طریق کشت بساک با اعمال تیمارهای شوک الکتریکی، دور سانتریفیوژ و میدان مغناطیسی روی بساک‌ها و کالوس‌های حاصل

زهرا شفاپی^۱، محمدرضا عبداللهی^۲ , سید سعید موسوی^۳، حسن ساریخانی^۴

چکیده

القای آندروژنز در گیاه خیار به منظور تولید گیاهان هاپلوئید مضاعف، نقش مهمی در تسریع برنامه‌های بهنجاری و بهبود صفات مطلوب دارد. در پژوهش حاضر اثر ژنوتیپ‌های مختلف، پیش‌تیمارهای گرمایی مختلف، سطوح مختلف شوک الکتریکی، دور های مختلف سانتریفیوژ و تیمارهای مختلف مغناطیسی به صورت ۵ آزمایش مجزا در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار، بر القاء آندروژنز در کشت بساک خیار بررسی گردیدند. نتایج نشان داد که بیشترین درصد القا آندروژنز و رویان‌زایی مربوط به ژنوتیپ بتا آلفا می‌باشد. اثر اعمال پیش‌تیمار گرمایی در محیط کشت مایع بر رویان‌زایی و باززایی گیاه معنی‌دار گردید به طوری که تیمار شاهد در محیط کشت مایع با میانگین ۴/۳۶ گیاه به ازای هر بساک و پس از آن تیمار ۳۰ درجه سانتی‌گراد در محیط کشت مایع با میانگین ۱/۴ گیاه به ازای هر بساک مطلوب‌ترین تیمارها بودند. محیط کشت مایع برای رویان‌زایی نیز بسیار موثر بود و در نتیجه تعداد زیادی گیاه از این طریق باززایی شد. تیمار ۱۰۰ ولت شوک الکتریکی بیشترین درصد کالوس‌زایی را با میزان ۹۰ درصد و بالاترین میانگین رویان به ازای هر بساک را با میزان ۰/۱۶ رویان نشان داد. دور ۱۵۰g سانتریفیوژ بیشترین درصد کالوس‌زایی (۷۳/۳۳ درصد) و بالاترین میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک (۰/۲) را ایجاد کرد. تیمار عبور از آب مغناطیسی با میانگین ۰/۲ رویان زایی در هر بساک نسبت به سایر تیمارهای مغناطیسی مناسب‌تر بود. نتایج این تحقیق می‌تواند در تولید لاین‌های خالص خیار به منظور تولید بذور هیبرید مورد استفاده قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی

آندروژنز، تیمار حرارتی، خیار، سانتریفیوژ، شوک الکتریکی.

۱. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران.
۲. استاد، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران
۳. دانشیار، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران.
۴. استاد، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان، ایران.

نویسنده مسئول:

محمدرضا عبداللهی

رایانامه: m.abdollahi@basu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۷/۲۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۱/۱۶

استناد به این مقاله:

شفاپی، زهرا؛ عبداللهی، محمدرضا؛ موسوی، سیدسعید و ساریخانی، حسن (۱۴۰۴). بهینه‌سازی آندروژنز در خیار از طریق کشت بساک با اعمال تیمارهای شوک الکتریکی، دور سانتریفیوژ و میدان مغناطیسی روی بساک‌ها و کالوس‌های حاصل، فصلنامه علمی زیست‌فناوری گیاهان زراعی، ۱۴ (۳)، ۳۰-۱۳.

(DOI: [10.30473/cb.2025.72510.1984](https://doi.org/10.30473/cb.2025.72510.1984))

مقدمه

موثرتر و عمومی تر است. میکروسپورها قادر هستند که در شرایط مناسب درون شیشه‌ای از مسیر گامتوفیتیک به سمت مسیر اسپوروفیتیک تغییر مسیر داده و رویان یا کالوس تولید کنند که به این پدیده آندروژنز می‌گویند (چوپو و کابوچ، ۱۹۹۸). در حقیقت به فرآیند القا و باززایی گیاه هاپلوئید با استفاده از سلول‌های گامتی‌نر، آندروژنز گفته می‌شود. با توجه به اهمیت بسیار زیاد گیاهان هاپلوئید مضاعف و استفاده از آن‌ها در برنامه‌های اصلاحی، انجام مجموعه‌ای از تحقیقات در راستای دستیابی به گیاه هاپلوئید در گیاه خیار ضروری است. یکی از مشکلات موجود در این مسیر، تعداد رویان و گیاهان باززایی شده ناکافی است که ضروری است تحقیقاتی در زمینه بهینه سازی آن‌ها انجام شود لذا پژوهش حاضر در زمینه بهینه سازی کشت بساک گیاه خیار با اعمال تیمارهای فیزیکی انجام می‌شود.

پیشینه پژوهش

در القای هاپلوئیدی، شاید کلیدی‌ترین عامل موثر بر آندروژنز، استفاده از مرحله مناسب رشد و نمو میکروسپور است. بسیاری از محصولات ژنی ویژه مرحله اسپوروفیتی، قبل از میوز از سیتوپلاسم حذف می‌شوند و این موضوع باعث می‌شود که سلول در مرحله تک هسته‌ای، از لحاظ تمایز آزادانه عمل کند. در حالی که ژن‌های ویژه مرحله گامتوفیتی، معمولاً بعد از میوز دانه‌گرده رونویسی می‌شوند. بعد از تقسیم میتوز، سیتوپلاسم دارای اطلاعات گامتوفیتی شده، تا در نهایت گامتوفیت‌نر تشکیل شود. بر اساس مطالعات انجام شده، این مرحله طی ۲۴ ساعت بعد از میوز دانه‌گرده اتفاق می‌افتد. وجود برخی از عوامل از جمله بعضی از تنش‌ها در این مراحل می‌تواند برنامه گامتوفیتی را متوقف کرده و سبب تظاهر ژن‌های ویژه اسپوروفیتی شوند که نتیجه آن تغییر مسیر سلول از گامتوفیتی به اسپوروفیتی است (بوجوانی و همکاران، ۲۰۰۳). به طور کلی، برای تغییر مسیر سلول از گامتوفیتیک به اسپوروفیتیک به یک محرک موثر خارجی ضروری نیاز است. از جمله این محرک‌ها می‌توان به پیش تیمارهای مختلف مانند شوک گرمایی یا سرمایی،

خیار با نام علمی (*Cucumis sativus* L.) گیاهی دیپلوئید ($2x=2n=14$)، یکساله، دولپه و از خانواده کدوئیان است. این گیاه، علفی و دارای ساقه خزنده و پوشیده از خارهای نازک و خشن است. خیار گیاهی دگرگشن و گل‌های آن دارای کاسبرگ و گلبرگ می‌باشد و با توجه به نوع ژنوتیپ از نظر جنسیت به صورت تک‌جنسه، دو جنسه، تک‌پایه و دوپایه متفاوتند. جنس *Cucumis* حدود ۳۰ گونه دارد که خیار مهمترین گونه می‌باشد (حسن دخت، ۲۰۰۶). خیار با توجه به دارا بودن خواص دارویی از قبیل تنظیم قند خون، رفع اختلالات رماتیسمی، بهبوددهنده‌ی عملکرد دستگاه گوارش و... در میان سبزی‌ها و میوه‌ها از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است (تونسر و بازتوک، ۱۹۹۱). یکی از مهم‌ترین اهداف برنامه اصلاحی خیار، تولید بذور هیبرید در این گیاه است. برای تسریع تولید بذور هیبرید لازم است از روش هاپلوئیدی استفاده شود تا علاوه بر صرفه جویی در وقت و هزینه تولید لاین خالص، باعث خودکفایی کشور و نیز عدم وابستگی به کشورهای خارجی گردد (سیدهو و همکاران، ۲۰۰۵). هر چند هزینه تولید بذور هیبرید نسبت به بذور غیر هیبرید بیشتر است ولی بذور هیبرید به خاطر قدرت رویشی بیشتر، یکنواختی بالاتر، مقاومت در برابر برخی آفات و بیماری‌ها و نیز داشتن صفات مطلوب از اهمیت و کیفیت بیشتری برخوردار هستند. بذور هیبرید از تلاقی دو لاین خالص به دست می‌آیند و این گیاهان هیبرید به منظور استفاده از هتروزیس یا قدرت دو رگه تولید می‌شوند (پرسا و همکاران، ۱۹۹۸). دستیابی به لاین خالص یکی از اساسی‌ترین مراحل در تولید بذور هیبرید است. جهت تولید لاین خالص، می‌توان از روش کشت بساک و کشت میکروسپور استفاده کرد. در روش‌های کلاسیک اصلاح نباتات، دستیابی به لاین خالص از طریق خویش آمیزی و تلاقی‌های برگشتی متعدد در حدود شش تا هشت نسل امکان‌پذیر است در حالیکه با استفاده از هاپلوئیدی می‌توان این مدت را به شش ماه تا حداکثر یک سال کاهش داد. چندین روش جهت دستیابی به گیاهان هاپلوئید وجود دارد، ولی استفاده از آندروژنز نسبت به سایر روش‌ها

اشعه گاما، ساترپیوژ، گرسنگی ساکارز و نیتروژن، تنش آب یا pH بالای محیط کشت اشاره کرد. در این بین، تیمار دمایی در اکثر گیاهان عالی، بیش‌ترین تاثیر را در القاء رویان‌زایی داشته است (میشرا و گوسوامی، ۲۰۱۴).

سیستم‌های تولید گیاهان هاپلوئید معمولاً در کشت بساک و گرده به وسیله عوامل ژنتیکی کنترل می‌شوند، تحت تاثیر ژنوتیپ والدین قرار دارد و بنابراین این موضوع اغلب سبب محدودیت سیستم شده و تعداد کمی از ژنوتیپ‌ها را می‌توان از این طریق اصلاح نمود (برقت و جونز، ۲۰۱۲). در این خصوص عبداللهی و همکاران (۱۴۰۳)، در آزمایشی ۷ ژنوتیپ مختلف خیار از کشورهای مختلف را از نظر پاسخ به آندروژن در کشت بساک با هم مقایسه کردند و گزارش نمودند که تفاوت‌های معنی‌داری از نظر پاسخ به آندروژن و بیان ژنهای مخصوص رویان‌زایی بین این ژنوتیپ‌ها وجود داشت. در تحقیق دیگری، اسدی و همکاران (۲۰۱۸)، پروتکل‌های مختلف کشت بساک در خیار را در دو ژنوتیپ خیار اصفهانی و بتا آلفا مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که اندام‌زایی فقط برای ژنوتیپ بتا آلفا، با ترکیبی از قرار دادن کالوس‌های حاصل از کشت بساک در محیط مایع و تاریکی، و سپس انتقال آنها به محیط جامد و نور القاء گردید. در تحقیق دیگری اثر پیش تیمار دمایی (۴ درجه سانتی‌گراد برای ۱۰-۰ روز و ۳۰ درجه سانتی‌گراد برای ۱ روز) و هورمون‌ها (IAA، TDZ، ۲،۴-DIBA، NAA، BAP، KN و TDZ با غلظت‌های ۲۰، ۱۰، ۵، ۲، ۱ و ۰/۵ میکرومولار و ترکیب ۲ میکرومولار-D-۲،۴ BAP/KN/TDZ با ۰/۵ و ۱ و ۲ میکرومولار) در محیط کشت B5 بر رویان‌زایی و باززایی کشت بساک دو رقم خیار مورد بررسی قرار گرفت و ترکیب ۲ میکرومولار-۲،۴D و ۱ میکرومولار BAP به عنوان بهترین ترکیب هورمونی و پیش تیمار ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲ روز بهترین پیش تیمار معرفی گردید (کومار و همکاران، ۲۰۰۳). در پژوهشی عبداللهی و همکاران (۲۰۱۶) غلظت‌های مختلف آگار (صفر، ۳، ۵، ۷ و ۱۴ گرم در لیتر) و عناصر پرمصرف (۰/۵، ۱، ۱/۵ و ۲ برابر) را بر کشت بساک و القای کالوس و رویان گامتی ۴ رقم خیار (بتا آلفا، باسمنج، اصفهانی و کرکی) مورد بررسی قرار دادند. نتایج

نشان داد که اختلاف آماری معنی‌داری بین غلظت‌های مختلف آگار و نیز عناصر پرمصرف از نظر میزان کالوس‌زایی و رویان‌زایی گامتی در کشت بساک ۴ رقم خیار وجود دارد. دو برابر کردن عناصر پرمصرف در محیط کشت باعث افزایش ۱۰۰ درصدی کالوس‌های رویان‌زا در رقم اصفهانی شد. در حالی که سایر ارقام در مقدار یک برابر، بیشترین درصد کالوس‌های رویان‌زا را نشان دادند. بیش‌ترین درصد کالوس‌های رویان‌زا در محیط حاوی آگار ۷ میلی گرم بر لیتر به دست آمد. اشوک کومار و موردی (۲۰۰۴) اثر قندهای (ساکارز، مالتوز، گلوکز و فروکتوز با غلظت‌های ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۱۵، ۰/۲، ۰/۲۵، ۰/۳، ۰/۳۵، ۰/۴، ۰/۴۵ و ۰/۵ مولار به طور جداگانه) و اسید آمینه‌های (گلوتامین، گلیسین، آرژنین، اسپارژین و سیستئین با غلظت‌های ۰/۵، ۱، ۲ و ۵ میلی مولار به طور جداگانه و نیز با ترکیب هورمونی ۱ میکرومولار BAP و ۲ میکرومولار-D-۲،۴ بررسی کردند و ارزیابی‌ها نشان داد که بهترین قند از بین قندهای مطالعه شده ساکارز با غلظت ۰/۲۵ مولار و نیز ترکیبی از همه اسیدهای آمینه مورد استفاده با غلظت ۱ میلی مولار از هر کدام برای القای رویان بهترین پاسخ را ایجاد می‌کنند. در فرآیند القای هاپلوئیدی، عوامل مختلفی از جمله شرایط فیزیولوژیک گیاه دهنده و ژنوتیپ آن، مرحله مناسب میکروسپور، اعمال پیش تیمارهای مختلف، ترکیبات موجود در محیط کشت و عوامل فیزیکی در طول مدت کشت بافت (دما و نور) بسیار تاثیرگذار است (فری و کاسول، ۲۰۱۱).

روش‌شناسی پژوهش

مواد گیاهی

ارقام مورد استفاده در این پژوهش شامل چهار رقم بذور هیبرید (F1) خیار به نام‌های بتا آلفا، ارشیا، سوپرسهیل و ماجد می‌باشند که در گل‌دان‌هایی با قطر ۱۵*۱۵ سانتی‌متر حاوی خاک مناسب (۱ قسمت خاک زراعی، ۱ قسمت ماسه و ۱ قسمت کود دامی پوسیده) کشت شدند و در اتاق رشدی با شدت نور حدود ۱۰۰۰۰ لوکس (تأمین شده توسط پرژکتورهای مخصوص رشد گیاه) با شرایط دمایی روز ۲۲ و شب ۱۶ درجه سلسیوس و دوره نوری

غنچه‌های مناسب برداشت شده ابتدا به مدت ۵ دقیقه توسط آب شهری (غیر استریل) شسته و پس از آن یکبار با آب مقطر شستشو داده شدند، سپس غنچه‌ها درون یک ظرف قرار گرفتند و این ظرف به مدت دو روز در دمای ۴ درجه سانتی گراد به منظور اعمال پیش تیمار سرمایی یخچال نگهداری شد. پس از گذشت دو روز جهت انجام مراحل استریل، غنچه‌ها زیر هود لامینار قرار داده شدند و به مدت ۱ دقیقه داخل ظرف حاوی اتانول ۷۰ درصد، یک دقیقه در آب مقطر استریل، ۱۰ دقیقه درون ظرف حاوی هیپوکلریت سدیم ۵ درصد و پس از آن غنچه‌ها سه مرتبه و هر بار به مدت ۵ دقیقه با آب مقطر استریل شستشو داده شدند. بعد از این مراحل جهت جداسازی بساک‌ها، غنچه‌ها از داخل آب مقطر استریل برداشته شدند (شکل ۲. A). بساک‌ها به نحوی که به بافت سوماتیکی دیواره بساک آسیبی نرسد از میله پرچم جداسازی (شکل ۲. B) و به آرامی در محیط کشت MS قرار گرفتند و هر سه هفته یک بار واکشت شدند (شکل ۲. C).

۱۶۰۸ قرار گرفتند. مراقبت‌های زراعی شامل آبیاری، کوددهی، سم‌پاشی با روش مناسب انجام گرفت. این پژوهش در سال‌های ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ در دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا انجام شد.

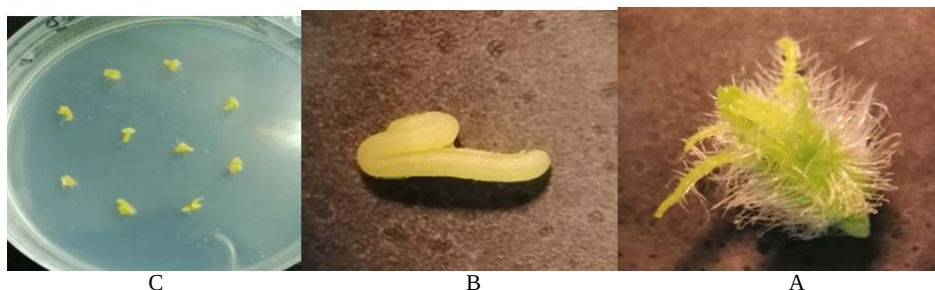
کشت بساک

در تحقیقات پیشین (عبداللهی و همکاران، ۲۰۱۶)، بهترین مرحله رشد و نمو برای کشت بساک را اواخر تک هسته‌ای تا اوایل دو هسته‌ای اعلام کردند که غنچه گل خیار در این مرحله اندازه‌ای حدود ۳-۵ میلی متر دارد (سوپرونوا و شمیکوا، ۲۰۰۸). غنچه‌های دارای این مشخصات از گیاهان مادری برداشت شدند. شکل ۱ گل‌های نر با ابعاد مختلف را نشان می‌دهد که از گیاهان مادری خیار برداشت شده اند. گل‌های نر مناسب کشت بساک هنوز باز نشده اند و ابعادی حدود ۵ میلیمتر دارند (شکل ۱).

شکل ۱. گل‌های نر خیار با اندازه‌های مختلف

Figure 1. Male cucumber flowers of various sizes

شکل ۲. کشت بساک خیار. A: غنچه نر مناسب جهت کشت بساک خیار، B: بساک جدا شده از غنچه و C: بساک‌های کشت شده در محیط کشت کالوس‌زایی

Figure 2. Cucumber anther culture. A: Male bud suitable for cucumber anther culture, B: Anther separated from the bud, and C: Anthers cultivated in callogenesis culture medium.

نکته: به دلیل اینکه در گیاه خیار آزمایشات اولیه شامل اندازه مناسب غنچه‌ها، محیط کشت مناسب، نوع و میزان هورمون‌های مناسب جهت کالوس زایی و رویان زایی و پیش تیمار دمایی مناسب غنچه‌ها، از قبل توسط اسدی و همکاران (۲۰۱۸)، حمیدوندو عبداللهی (۱۳۹۴) انجام شده و نتایج آن‌ها گزارش شده است. در پژوهش حاضر از این نتایج بهره برده و در تمامی آزمایشات از بهترین تیمارهای گزارش شده، استفاده گردید. به این صورت که غنچه‌های ۳-۵ میلی متری انتخاب شدند. محیط کشت مورد استفاده محیط MS بود و در تمامی آزمایشات ۰/۹۱ میلی گرم بر لیتر هورمون BAP و ۰/۲۵ میلی گرم بر لیتر هورمون ۲،۴-D جهت کالوس زایی استفاده گردید (جدول ۱) و محیط مورد استفاده جهت رویان زایی، شامل محیط MS مایع حاوی ۴ میلی گرم بر لیتر ۲،۴-D و ۰/۱ میلی گرم بر لیتر BAP بود (جدول ۱). همچنین در تمامی آزمایشات ابتدا بساک‌ها در محیط MS کالوس زایی حاوی ۰/۹۱ میلی گرم بر لیتر BAP و ۰/۲۵ میلی گرم بر لیتر ۲،۴-D کشت شدند. پس از گذشت ۵-۶ هفته از کشت بساک‌ها، کالوس‌هایی با اندازه‌های مناسب جهت اعمال تیمارها به وجود آمدند. سپس جهت القای رویان، کالوس‌ها در محیط مایع با میزان ۴ میلی گرم بر لیتر هورمون ۲،۴-D و ۰/۱ میلی گرم بر لیتر هورمون BAP به مدت سه هفته بر روی شیکر (۱۰۰ دور در دقیقه) و در شرایط تاریکی قرار گرفتند. در نهایت جهت باززایی رویان‌های حاصل از مرحله قبل، کالوس‌های رویان‌زا به محیط MS حاوی ۳ میلی گرم بر لیتر BAP منتقل شدند (جدول ۱). در تمامی محیط‌های کشت از ۳۰ گرم در لیتر ساکاروز استفاده گردید. برای محیط‌های کشت جامد ۸

گرم در لیتر آگار استفاده شد و اسیدیته همه محیط‌های کشت روی ۵/۸ تنظیم گردید. لازم به ذکر است که همه‌ی پتری دیش‌های حاوی ریزنمونه در اتاق رشد با شرایط نور، دما و رطوبت مناسب نگهداری شدند.

آنالیز سیتولوژیکی گیاهان دیپلوئید مادری و گیاهان هاپلوئید، از طریق روش شمارش کروموزومی

جهت مشاهده‌ی کروموزوم‌ها از روش سهرابی و همکاران (۲۰۲۱) با برخی تغییرات استفاده گردید. بدین منظور از ریشه‌های گیاهان دیپلوئید (۱/۵ تا ۲ سانتی متری حاصل از بذور جوانه زده خیار) و همچنین از رویان‌های القاء شده روی کالوس‌ها یا از مرستم انتهایی ساقه گیاهان باززایی شده هاپلوئیدی استفاده شد. نمونه‌ها درون شیشه‌ای حاوی آب و یخ درون یخچال قرار گرفتند و پس از ۲۴ ساعت در محلول کارنوی I حاوی اتانول ۹۶ درصد و استیک اسید گلاسیال با نسبت ۳ به ۱ (v/v) به مدت یک روز در یخچال نگهداری شدند. برای انجام هیدرولیز نمونه‌ها در محلول HCl یک مولار در مدت زمان ۱۵ دقیقه در دمای ۶۰ درجه سانتی گراد در حمام آب گرم قرار گرفتند. برای توقف هیدرولیز نمونه‌ها از حمام آب گرم خارج و سه مرتبه با آب سرد (آب صفر درجه سانتی گراد) شستشو داده شدند. پس از خشک کردن نمونه‌ها با کاغذ صافی، جهت رنگ آمیزی درون محلول استوکارمن ۱ درصد قرار گرفتند و بعد از گذشت یک هفته، این نمونه‌ها برای مشاهده کروموزوم‌ها استفاده شدند و کروموزوم‌ها در زیر میکروسکوپ نوری با بزرگنمایی ۴۰ و ۱۰۰ قابل رویت شدند.

جدول ۱. محیط‌های کشت حاوی ترکیبات هورمونی مناسب جهت القاء کالوس و رویان و باززایی گیاه در کشت بساک خیار

Table 1. Culture media containing suitable hormonal compounds for callus and embryo induction and plant regeneration in cucumber anther culture

هدف کشت بافت Purpose of tissue culture	نوع محیط کشت Culture medium type	2,4-D (mg l ⁻¹)	BAP (mg l ⁻¹)
القاء کالوس Callus induction	Solid MS	0.25	0.91
القاء رویان Embryo induction	Liquid MS	4	0.1
باززایی گیاه Plant regeneration	Solid MS	-	3

بررسی اثر تیمارهای مختلف شوک الکتریکی بر

کالوس‌زایی و رویان‌زایی در کشت بساک خیار

در این آزمایش تیمارهای مختلف شوک الکتریکی شامل: ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ ولت به همراه شاهد هم بر روی بساک‌ها و هم بر روی کالوس‌های حاصل از کشت بساک رقم بت‌آلفا به صورت پالس در قالب دو آزمایش مجزا اعمال شدند. جهت بررسی این تیمار روی بساک‌ها ابتدا بساک‌های رقم بت‌آلفا از درون غنچه گل خیار جدا شدند و سپس درون میکروتیوب‌های حاوی محیط MS مایع با ساکارز ۱۰۰ گرم بر لیتر (برای زنده مانی بساک‌ها) قرار داده شدند و توسط دستگاه الکتروپوریشن شوک‌های الکتریکی شامل: ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ ولت و هر کدام به صورت سه پالس انجام شد. پس از اعمال شوک‌های الکتریکی، بساک‌ها از درون میکروتیوب‌ها خارج و جهت خشک شدن روی کاغذ صافی استریل قرار داده شدند. بساک‌ها به آرامی با استفاده از پنس از روی کاغذ صافی برداشته شدند و درون پتری‌دیش‌های حاوی محیط MS جامد قرار گرفتند و جهت نگهداری به اتاق رشد منتقل شدند. ۵-۶ هفته در این محیط باقی ماندند و بساک‌ها به کالوس‌هایی بزرگ تبدیل شدند، سپس کالوس‌ها درون ارلن حاوی محیط MS مایع قرار گرفتند و روی شیکر در تاریکی و با دور ۱۰۰ به مدت سه هفته نگهداری شدند و پس از آن به محیط MS جامد با میزان هورمون ذکر شده، به منظور باززایی رویان‌ها انتقال یافتند. این تیمار بر روی کالوس‌ها به همین صورت مورد بررسی قرار گرفت با این تفاوت که به جای بساک از کالوس‌های رویان‌زا استفاده شد.

بررسی اثر تیمار دور سانتریفیوژ بر کالوس‌زایی و

رویان‌زایی در کشت بساک خیار

در این آزمایش دوره‌های مختلف سانتریفیوژ شامل: ۱۰۰، ۱۵۰، ۳۰۰ و ۶۰۰ g به مدت ۳ دقیقه و با دمای ۴ درجه سلسیوس در نظر گرفته شد. به منظور اعمال تیمارها بر روی بساک‌ها از میکروتیوب‌هایی که حاوی محیط MS مایع بدون هورمون و با میزان ساکارز ۱۰۰ میلی گرم در لیتر بودند، استفاده شد. ابتدا بساک‌ها در داخل این محیط قرار داده شدند و پس از اعمال تیمار دور سانتریفیوژ، بساک‌ها به محیط جامد کالوس‌زایی منتقل و سپس در اتاق

اثر ژنوتیپ در القای کالوس، رویان‌زایی و باززایی

گیاه در کشت بساک خیار

در این آزمایش بساک‌های چهار رقم (ژنوتیپ) خیار بت‌آلفا، ماجد، ارشیا و سوپر سهیل در محیط کشت MS حاوی ترکیب هورمونی ذکر شده کشت گردیدند. سپس بساک‌های آن‌ها در محیط کشت MS کالوس‌زایی که در بالا شرح داده شد، قرار گرفتند و در اتاق رشد نگهداری شدند. ۵-۴ روز پس از کشت بساک‌ها متورم شدند و پس از ۶-۵ هفته کالوس‌ها به اندازه مناسبی رسیدند و به منظور القای رویان در محیط مایع تکمیل شده با هورمون‌های ۲،۴-D و BAP، به مدت سه هفته روی شیکر (۱۰۰ دور در دقیقه) و در شرایط تاریکی قرار گرفتند. پس از گذشت سه هفته به جهت باززایی رویان‌های القا شده، کالوس‌های رویان‌زا به مدت سه هفته در محیط MS حاوی سیتوکینین قرار داده شدند. و در نهایت رویان‌های باززا شده برای رشد و نمو در محیط کشت MS فاقد هورمون قرار گرفتند.

بررسی اثر پیش‌تیمارهای گرمایی اعمال شده روی

کالوس‌ها، بر روند رویان‌زایی و باززایی گیاه در

کشت بساک خیار

در این آزمایش تیمارهای مختلف گرمایی شامل: ۳۰ درجه سلسیوس به مدت یک روز، ۳۵ درجه سلسیوس به مدت ۸ ساعت، ۳۸ درجه سلسیوس به مدت یک ساعت، بدون تیمار حرارتی (شاهد) در محیط کشت مایع و بدون تیمار حرارتی (شاهد) در محیط کشت جامد بر روی کالوس‌های رقم بت‌آلفا خیار اعمال گردیدند. ابتدا بساک‌های رقم بت‌آلفا را درون محیط کشت MS جامد با ترکیبات هورمونی مناسب جهت کالوس‌زایی، قرار داده شدند. پس از گذشت ۶-۵ هفته کالوس‌ها به اندازه مناسب رسیدند و جهت اعمال تیمار حرارتی درون انکوباتور قرار گرفتند. سپس به محیط کشت مایع منتقل شدند و روی شیکر و با شرایط تاریکی قرار گرفتند. پس از گذشت سه هفته کالوس‌های رویان‌زا به محیط جامد باززایی انتقال یافتند.

رشد نگهداری شدند. کالوس‌های تشکیل شده به درون ارلن حاوی محیط MS مایع منتقل شدند و به مدت سه هفته بر روی شیکر با شرایط تاریکی و شدت ۱۰۰ دور در دقیقه قرار گرفتند. پس از گذشت سه هفته کالوس‌های رویان‌زا به منظور باززایی به محیط MS جامد تکمیل شده با میزان ۳ میلی گرم بر لیتر هورمون BAP قرار داده شدند.

بررسی اثر میدان مغناطیسی بر کالوس زایی و رویان زایی در کشت بساک خیار

بساک‌هایی که در محیط کشت مناسب کشت شدند و پتری دیش‌های حاوی بساک‌ها در اتاق رشد و در معرض میدان مغناطیسی با شدت بالا قرار گرفتند. تیمارهای دیگر با استفاده از دستگاه مخصوص آب مغناطیسی اعمال گردید و برای درست نمودن محیط کشت MS این آب مورد استفاده قرار گرفت. بدین منظور اعمال تیمارهای آب مغناطیسی به مدت ۲۴ ساعت، ۱ ساعت و صفر ساعت (عبور از دستگاه) صورت پذیرفت. بساک‌ها در زیر هود لامینار از غنچه‌ها خارج گردیدند و در محیط کشت MS حاوی آب مغناطیسی کشت شدند. در نهایت پتری دیش‌ها به اتاق رشد با شرایط نوری و دمایی مناسب انتقال یافتند. پس از ۵-۶ هفته، کالوس‌های تشکیل شده به محیط کشت MS مایع منتقل شدند و روی شیکر گرفتند. پس از گذشت سه هفته به محیط MS جامد جهت باززایی منتقل شدند.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

تمامی آزمایشات در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار انجام شدند. هر تکرار شامل یک پتری دیش بود که در آن ۱۰ بساک خیار کشت گردید. آزمون نرمالیت به استفاده از نرم افزار MINITAB و تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS انجام شد.

یافته‌های پژوهش

مشاهده و بررسی کالوس‌ها و رویان‌های القاء شده در کشت بساک خیار در تمامی آزمایش‌های صورت گرفته گیاهان مادری خیار

(شکل ۳. A) شروع به غنچه دهی کردند و غنچه‌های نر با اندازه مناسب (شکل ۳. B) که دارای بساک‌های حاوی میکروسپور‌هایی که در مرحله تک هسته ای میانی و انتهایی بودند به عنوان ریز نمونه استفاده شد. بساک‌های جدا شده از این غنچه‌ها در محیط کشت MS جهت القاء کالوس کشت شدند (شکل ۳. C). ۴ الی ۵ روز پس از کشت، بساک‌ها شروع به متورم شدن نمودند و کالوس‌زایی در آن‌ها اتفاق افتاد و ۵-۶ هفته پس از کشت، بساک‌ها به کالوس‌هایی با اندازه مناسب جهت اعمال تیمارها تبدیل گشتند (شکل ۳. D). تیمارها بر روی کالوس‌ها اعمال شدند و در محیط مناسب جهت رویان‌زایی قرار گرفتند. به تدریج رویان‌ها بر روی کالوس‌های رویان‌زا القاء شدند و تشکیل رویانهای کروی، قلبی و اژدری شکل (شکل ۳. E) و همچنین رویانهای بالغ لپه ای شکل (شکل ۳. F) را دادند. در نهایت کالوسهای حاوی این ساختارهای رویانی به محیط کشت باززایی انتقال یافتند و مراحل اولیه باززایی در آنها مشاهده شد (شکل ۳. G و H) به طوری که گیاهچه‌ها پلویید از آن‌ها به دست آمد (شکل ۳. I).

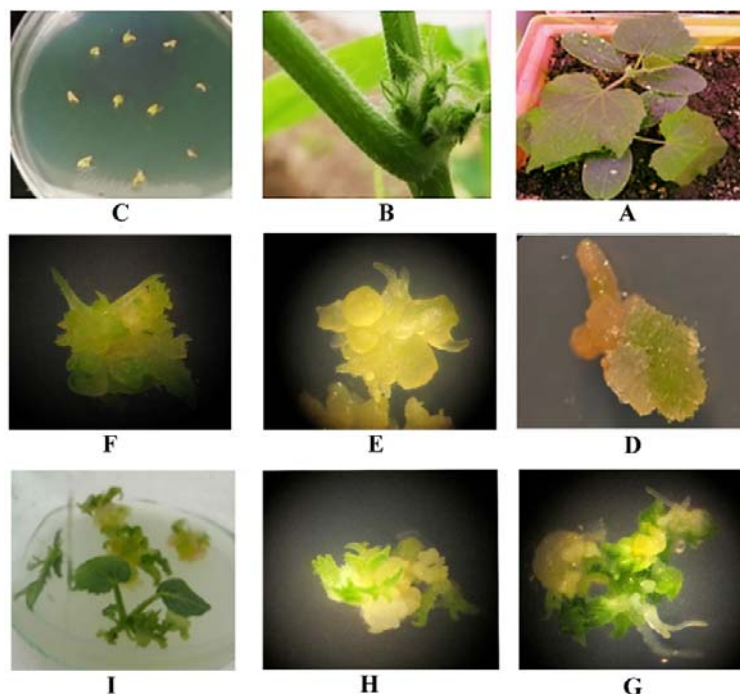
مشاهده و شمارش کروموزوم‌های ریشه گیاه

دیپلوئید (مادری) و رویان‌های القاء شده در خیار به منظور تعیین سطح پلوئیدی رویان‌های القاء شده از کشت بساک خیار، مطالعات سیتولوژیکی با روش اسکواش بر روی نوک ریشه‌های گیاهان دهنده (مادری) و رویان‌های القاء شده انجام شد و نتایج نشان داد که گیاهان مادری دیپلوئید و دارای $2n=2x=14$ کروموزوم هستند (شکل ۴. A). در حالی که، رویان‌های القاء شده ماهیت هاپلوئیدی داشته و حاوی $n=x=7$ کروموزوم می‌باشند (شکل ۴. B).

اثر ژنوتیپ بر کالوس‌زایی و رویان‌زایی در کشت بساک خیار

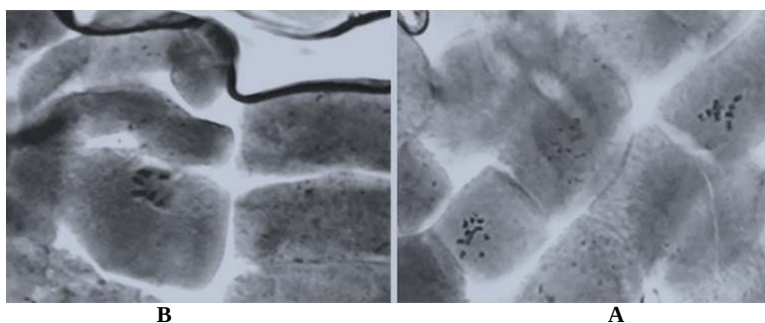
نتایج تجزیه واریانس اثر ژنوتیپ بر صفات مختلف مطالعه شده در کشت بساک خیار (جدول ۲) نشان داد بین

ژنوتیپ‌ها از نظر صفت درصد کالوس‌زایی، تفاوت آماری
معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ وجود داشت. بین ژنوتیپ‌ها از نظر
صفت تعداد رویان به ازای هر بساک تفاوت آماری
معنی‌دار در سطح ۰/۰۱ وجود داشت.

شکل ۳. مراحل باززایی گیاه از طریق کشت بساک در خیار. A: گیاه مادری (دیپلوئید)، B: غنچه‌های مناسب جهت کشت بساک خیار، C: بساک‌های کشت شده در محیط کشت القاء کالوس، D: کالوس القا شده روی بساک، E: رویانهای تشکیل شده روی کالوس در مراحل مختلف کرووی شکل، قلبی شکل و اژدری شکل، F: رویانهای بالغ شده در مرحله لپه ای، G و H: مراحل اولیه باززایی رویانها، I: گیاهچه‌های باززایی شده در داخل شیشه مربایی.

Figure 3. Stages of plant regeneration through anther culture in cucumber. A: Mother plant (diploid), B: Buds suitable for cucumber anther culture, C: Anthers cultured in callus induction medium, D: Callus induced on anthers, E: Embryos formed on callus at different stages of globular, heart-shaped and torpedo-shaped, F: Mature embryos at the cotyledon stage, G and H: Early stages of embryo regeneration, I: Regenerated plantlets inside a jar.

شکل ۴. سلول‌های دیپلوئید و هاپلوئید در خیار. A: سلول دیپلوئید به دست آمده از آزمون سیتولوژیکی نوک ریشه گیاه مادری با ۱۴ کروموزوم. B: سلول‌های هاپلوئید به دست آمده از آزمون سیتولوژیکی نوک ریشه گیاه باززا شده با ۷ کروموزوم

Figure 4. Diploid and haploid cells in cucumber. A: Diploid cell obtained from cytological examination of the root tip of the mother plant with 14 chromosomes. B: Haploid cells obtained from cytological examination of the root tip of the regenerated plant with 7 chromosomes.

جدول ۲. تجزیه واریانس اثر ژنوتیپ بر صفات مورد مطالعه در کشت بساک خیار

Table 2. Analysis of variance of genotype effect on studied traits in cucumber anther culture

میانگین مربعات (Mean squares)	درصد کالوس‌زایی	درجه آزادی	منابع تغییر
میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک	Callogenesis percentage	Degree of freedom	Source of variation
0.02496**	7.22*	3	ژنوتیپ (Genotype)
0.00257	1.11	8	خطای آزمایشی (Experimental error)
5.95%	14.21%		ضریب تغییرات (C.V.) (Coefficient of variation)

* and ** indicate significant differences at the 0.05 and 0.01 levels, respectively.

* و ** به ترتیب تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱ را نشان می‌دهند.

برصفات مختلف مطالعه شده در کشت بساک خیار (جدول ۳) نشان داد که بین تیمار حرارتی و نوع کشت با میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک و میانگین تعداد گیاه به ازای هر بساک تفاوت معنی‌دار آماری در سطح ۰/۰۰۱ وجود دارد.

نتایج نشان داد که بیشترین تعداد رویان به ازای هر بساک مربوط به تیمار شاهد در محیط کشت مایع با میانگین ۶/۴۶ رویان بود و کمترین میزان تعداد رویان با میانگین ۰/۲۳۳ در تیمار شاهد و در محیط کشت جامد مشاهده شد (شکل ۷).

با توجه به شکل ۸ بیشترین تعداد گیاه به ازای هر بساک مربوط به تیمار شاهد در محیط کشت مایع با میانگین ۴/۳۶ و پس از آن در تیمار ۳۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت و در محیط کشت مایع با میانگین ۱/۴ گیاه به ازای هر بساک مشاهده گردید.

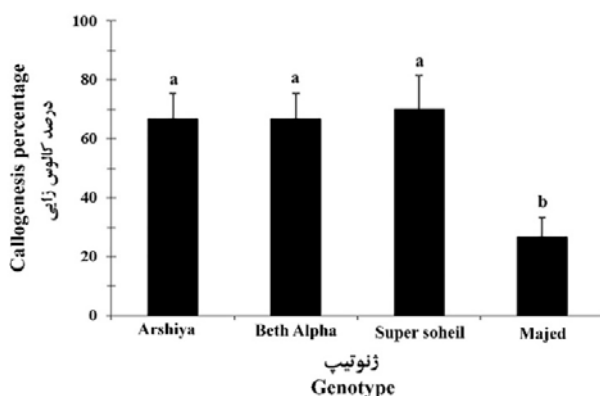
تنش‌های گرمایی و سرمایی از جمله تنش‌هایی هستند که عمدتاً به منظور القای مسیر اسپوروفیتی در میکروسپورها استفاده می‌شوند (شریعت پناهی و همکاران، ۲۰۰۶). تاثیر تیمار گرمایی نیز بر بازآرایی اسکلت سلولی میکروسپورها گزارش شده است. از جمله پیش تیمارهای متداول و مؤثر بر مقدار کالوس‌زایی و رویان‌زایی، پیش تیمار سرمایی و گرمایی می‌باشد (توورایو و همکاران، ۲۰۰۱). تنش گرمایی برای انگیزش رویان‌زایی میکروسپورهای درون بساک در بسیاری از گیاهان از جمله تیره کدویان استفاده شده است (ژانگ و همکاران، ۲۰۱۱). در آزمایش حاضر اثر تیمارهای مختلف گرمایی شامل: ۳۰ درجه سانتی گراد به مدت یک روز، ۳۵ درجه سانتی گراد به مدت ۸ ساعت و ۳۸ درجه سانتی گراد به مدت یک ساعت همراه با شاهد

مقایسه میانگین اثر ژنوتیپ بر درصد کالوس‌زایی (شکل ۵) نشان داد که بالاترین درصد کالوس‌زایی در ژنوتیپ‌های سوپرسهیل، ارشیا و بت‌آلفا اتفاق افتاد. کمترین درصد کالوس‌زایی مربوط به ژنوتیپ ماجد با میزان ۲۶/۶۶ درصد بود. بهترین ژنوتیپ جهت رویان‌زایی، ژنوتیپ بت‌آلفا (با میانگین ۰/۳۶ رویان به ازای هر بساک) بود و ژنوتیپی که کمترین میزان رویان‌زایی را داشت، ژنوتیپ ماجد با میانگین ۰/۰۳ رویان به ازای هر بساک بود (شکل ۶).

براساس مطالعات صورت گرفته، محققین ژنوتیپ را یک عامل مؤثر در پاسخ به آندروژنز خیار معرفی کرده‌اند (عبداللهی و همکاران، ۲۰۱۶). نتایج آزمایشات صورت گرفته نشان داد ژنوتیپ گیاه مادری بر پاسخ به آندروژنز تاثیرگذار است. از نظر آماری مشخص شد که ژنوتیپ‌ها از نظر پاسخ به کالوس‌زایی و رویان‌زایی تفاوت آماری معنی‌داری داشته‌اند. بهترین ژنوتیپ از نظر درصد کالوس‌زایی سوپرسهیل و پس از آن ژنوتیپ‌های بت‌آلفا و ارشیا بود. البته با توجه به اینکه در آندروژنز، رویان‌زایی از اهمیت بیشتری برخوردار است، در نتیجه بت‌آلفا که هم از نظر کالوس‌زایی و هم رویان‌زایی ژنوتیپ مطلوبی بود، به عنوان بهترین ژنوتیپ برای انجام آزمایشات بعدی انتخاب گردید. بر اساس مشاهدات محققین، ژنوتیپ بر درصد بساک‌های پاسخ‌دهنده، درصد تشکیل کالوس و تعداد رویان در هر بساک در آندروژنز خیار تاثیر داشته است (عبداللهی و همکاران، ۲۰۱۶؛ کومار و همکاران، ۲۰۰۳؛ سانگ و همکاران، ۲۰۰۷) که این نتایج با نتایج آزمایش حاضر همخوانی دارد.

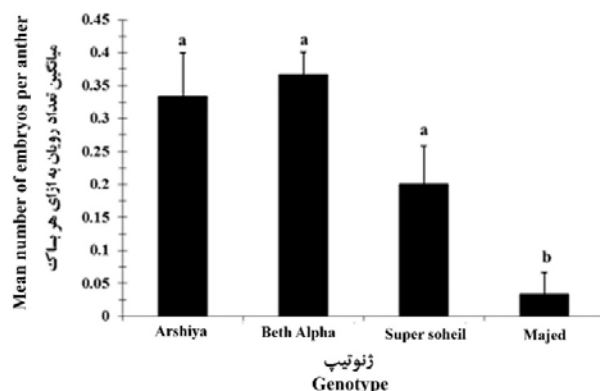
اثر پیش‌تیمارهای گرمایی اعمال شده روی کالوس‌ها بر روند رویان‌زایی و باززایی گیاه در کشت بساک خیار نتایج تجزیه واریانس اثر تیمار حرارتی و نوع کشت

(بدون تیمار حرارتی) در محیط کشت مایع و (شاهد در محیط کشت جامد) بر روی کالوس های رقم بتاآلفا خیار بررسی شد. نتایج نشان داد که تیمار شاهد در محیط کشت مایع بالاترین میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک و همچنین بیشترین میانگین تعداد گیاه به ازای هر بساک را ایجاد کرد.

شکل ۵. مقایسه میانگین اثر ژنوتیپ بر درصد کالوس‌زایی در کشت بساک خیار

Figure 5. Mean comparison of the effect of genotype on the percentage of callogenesis in cucumber anther culture

شکل ۶. مقایسه میانگین اثر ژنوتیپ بر میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک در کشت بساک خیار

Figure 6. Mean comparison of the effect of genotype on the mean number of embryos per anther in cucumber anther culture

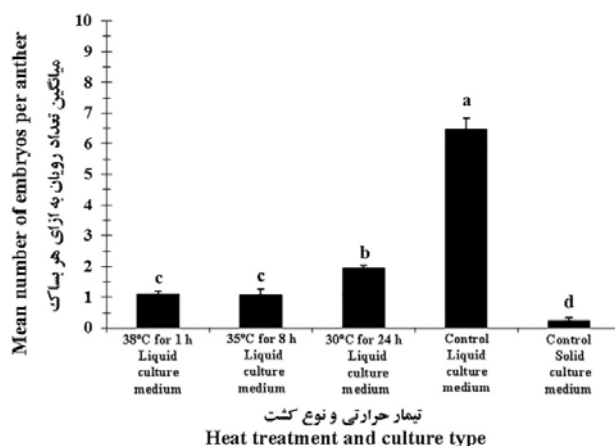
جدول ۳. تجزیه واریانس اثر تیمار حرارتی و نوع کشت بر صفات مورد مطالعه در کشت بساک خیار

Table 3. Analysis of variance of the effect of heat treatment and culture type on the studied traits in cucumber anther culture

میانگین مربعات (Mean squares)		درجه آزادی Degree of freedom	منابع تغییر Source of variation
میانگین تعداد گیاه باززایی شده به ازای هر بساک Mean number of regenerated plants per anther	میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک Mean number of embryos per anther		
1.3006***	18.472***	4	تیمار گرمایی Heat treatment
0.0161	0.123	10	خطای آزمایشی Experimental error
11.15%	16.24%		ضریب تغییرات (C.V.) Coefficient of variation

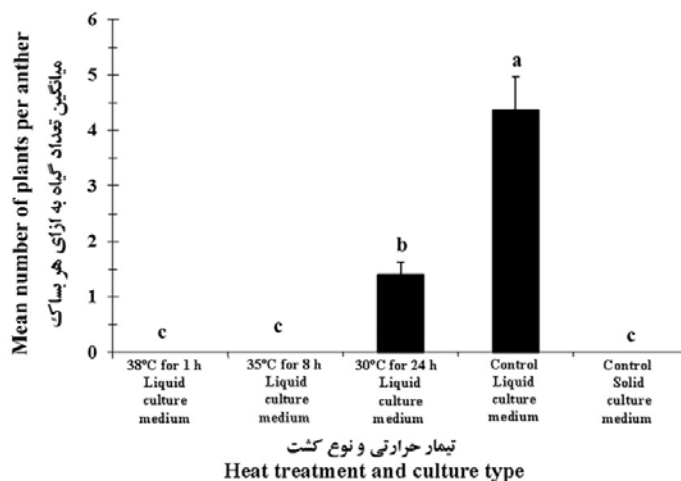
*** indicates a significant difference at the 0.001 level

*** تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۰۱ را نشان می‌دهد.

شکل ۷. مقایسه میانگین اثر تیمار حرارتی و نوع کشت بر میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک در کشت بساک خیار

Figure 7. Mean comparison of the effect of heat treatment and culture type on the mean number of embryos per anther in cucumber anther culture

شکل ۸. مقایسه میانگین اثر تیمار حرارتی و نوع کشت بر میانگین تعداد گیاه باززایی شده به ازای هر بساک در کشت بساک خیار

Figure 8. Mean comparison of the effect of heat treatment and culture type on the mean number of regenerated plants per anther in cucumber anther culture

این آزمایش دو بحث مطرح می‌گردد، اولاً محیط کشت مورد استفاده و ثانیاً دمای انتخاب شده جهت اعمال تیمارها و تأثیری که بر رویان‌زایی می‌گذارند.

به نظر می‌رسد در این آزمایش محیط کشت مایع تأثیر بسزایی در القای رویان داشته است که این نتیجه با انتخاب شدن بهترین تیمار که همان تیمار شاهد و کشت در محیط کشت مایع است به وضوح مشخص گردیده است و همچنین تیمار دمایی با دمای پایین (۳۰ درجه سانتی‌گراد) نسبت به تیمار دمایی با دمای بالا (۳۵ و ۳۸

در این پژوهش مشخص شد بیشترین میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک و بیشترین میانگین تعداد گیاه به ازای هر بساک مربوط به تیمار شاهد در محیط کشت مایع بود و تیمار ۳۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت در محیط کشت مایع نیز تیمار مطلوبی از نظر میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک و میانگین تعداد گیاه به ازای هر بساک بود. در سایر تیمارهای دمایی ۳۸ درجه سانتی‌گراد به مدت یک ساعت، ۳۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۸ ساعت و شاهد در محیط کشت جامد رویانی القا نشد. در

اثر تیمارهای مختلف شوک الکتریکی بر

کالوس‌زایی و رویان‌زایی در کشت بساک خیار

با توجه به جدول ۴ تیمارهای مختلف شوک الکتریکی برای صفت درصد کالوس‌زایی در سطح ۰/۰۱ و برای صفت میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک در سطح ۰/۰۵ اختلاف معنی‌دار آماری را نشان دادند.

مقایسه میانگین اثرات شوک الکتریکی بر درصد کالوس‌زایی نشان داد که تیمار ۱۰۰ ولت شوک الکتریکی بیشترین تعداد کالوس‌زایی (۹۰ درصد) را به خود اختصاص داد. کمترین درصد کالوس‌زایی مربوط به تیمار شاهد با میزان ۴۶/۶۶ درصد بود (شکل ۹).

با توجه به شکل ۱۰، بیشترین میانگین تعداد رویان به‌ازای هر بساک ۰/۱۶ رویان، متعلق به تیمار ۱۰۰ ولت شوک الکتریکی بود.

درجه سانتی‌گراد) برای رویان‌زایی و در نهایت باززایی گیاه مطلوب‌تر بوده است.

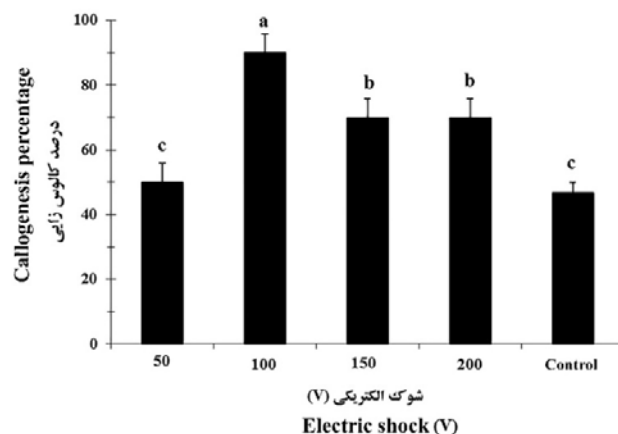
در این آزمایش پس از خارج شدن کالوس‌ها از محیط کشت مایع و قرار گرفتن آن‌ها در محیط جامد جهت القای رویان، کالوس‌های جدیدی روی کالوس‌های قبلی تشکیل شد و سپس در دو تیمار شاهد کشت در محیط کشت مایع و تیمار ۳۰ درجه سانتی‌گراد روی کالوس‌های جدید رویان القا شد. همچنین در تیمارهای دمایی ۳۸ و ۳۵ درجه سانتی‌گراد روی کالوس‌های قبلی، کالوس‌های جدید شکل گرفت و حتی ساختارهای رویان مانند روی آن‌ها تشکیل شد اما پس از گذشت دو هفته ساختارهای رویان مانند در همان حالت باقی ماندند و به رویان تبدیل نشدند. احتمال داده می‌شود که دمای بسیار بالا به کالوس آسیب وارد کرده و مانع از رویان‌زایی آن‌ها شده است.

جدول ۴. تجزیه واریانس اثر شوک الکتریکی بر صفات مورد مطالعه در کشت بساک خیار

Table 4. Analysis of variance of the effect of electric shock on the studied traits in cucumber anther culture

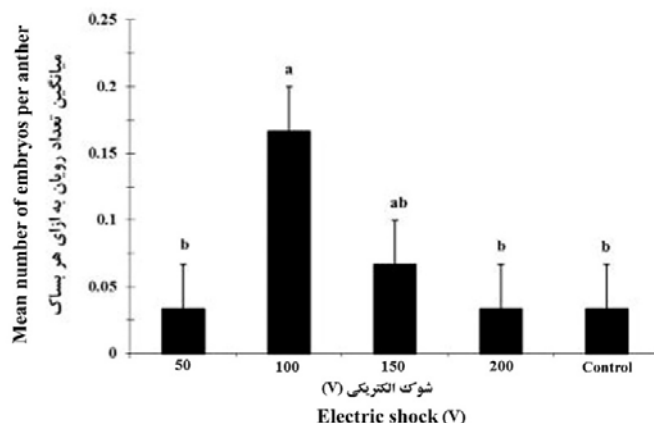
میانگین مربعات (Mean squares)		درجه آزادی	منابع تغییر
میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک	درصد کالوس‌زایی	Degree of freedom	Source of variation
Mean number of embryos per anther	Callogenesis percentage		
0.00420*	926.7**	4	شوک الکتریکی (Electric shock)
0.00147	86.7	10	خطای آزمایشی (Experimental error)
5.1%	14.25%		ضریب تغییرات (C.V.) (Coefficient of variation)

* و ** به ترتیب تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱ را نشان می‌دهند. * and ** indicate significant differences at the 0.05 and 0.01 levels, respectively.

شکل ۹. مقایسه میانگین اثر شوک الکتریکی بر درصد کالوس‌زایی در کشت بساک خیار

Figure 9. Mean comparison of the effect of electric shock on the callogenesis percentage in cucumber anther culture

شکل ۱۰. مقایسه میانگین اثر شوک الکتریکی بر میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک در کشت بساک خیار
Figure 10. Mean comparison of the effect of electric shock on the mean number of embryos per anther in cucumber anther culture

کالوس‌های آبکی تبدیل شدند و در نهایت در این آزمایش رویانی القا نشد و کالوس‌ها در همین مرحله متوقف شدند و به همین دلیل، نتایج قابل قبولی از این آزمایش بدست نیامد.

اثر تیمار دور سانتریفیوژ بر کالوس‌زایی و رویان‌زایی در کشت بساک خیار

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۵) حاصل از دور اعمال شده توسط سانتریفیوژ با دورهای مختلف در کشت بساک خیار نشان داد که بین تیمارهای مختلف برای صفت درصد کالوس‌زایی و صفت میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک تفاوت آماری معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ وجود دارد.

با توجه به نمودار مقایسه میانگین‌ها (شکل ۱۱)، بیشترین درصد کالوس‌زایی (۷۳/۳۳ درصد) مربوط به دور ۱۵۰g سانتریفیوژ بود. دور ۶۰۰g سانتریفیوژ با میزان ۴۶/۶۶ درصد کمترین درصد کالوس‌زایی را به خود اختصاص داد.

طبق شکل ۱۲، بیشترین میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک (۰/۲ رویان) متعلق به دور ۱۵۰g سانتریفیوژ بود. استفاده از پیش تیمارهای فیزیکی مانند دور سانتریفیوژ و الکتروپوریشن القای آندروژنز را در کشت بساک گونه‌های مختلف از قبیل نخود، گل گاوزبان، تاتوره، توتون، و نخودفرنگی افزایش داده است (رشیدی و همکاران، ۱۳۹۸؛ سنایی هویدا و همکاران ۲۰۱۷، گریوال و همکاران، ۲۰۰۹؛ سانگوان، ۱۹۷۷).

شوگ الکتریکی موجب ایجاد منافذی در غشای سلول شده و ورود مواد مورد نیاز جهت رشد سلول را تسهیل می‌کند (ریچ و همکاران، ۱۹۸۷). در این آزمایش اثر شوگ الکتریکی بر کالوس‌زایی و رویان‌زایی در کشت بساک خیار بررسی شد. مقایسه ولتاژهای مختلف شوگ الکتریکی نشان داد که ۱۰۰ ولت بیشترین درصد کالوس‌زایی و بیشترین میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک را ایجاد می‌کند.

با بررسی‌های صورت گرفته در این آزمایش مشخص شد که تیمار ۵۰ و ۲۰۰ ولت از نظر میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک با تیمار شاهد (بدون اعمال شوگ الکتریکی) در یک سطح هستند. به نظر می‌رسد که ۵۰ ولت تاثیر چندانی روی میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک نداشت و این می‌تواند به علت پایین بودن ولتاژ باشد. جریان‌های الکتریکی بالاتر، چون منجر به زخمی شدن بساک‌ها و کاهش یا عدم تولید رویان می‌شوند مضر هستند و تیمار ۲۰۰ ولت در این آزمایش رویان‌زایی پایینی را نشان داد. شوگ الکتریکی در تبادل مواد محیط کشت به داخل سلول نقش دارد، همچنین شوگ الکتریکی موجب رشد پرتوپلاست شده و توانایی باززایی گیاه را افزایش میدهد (ریچ و همکاران، ۱۹۸۷).

در بخش دیگر این آزمایش، اعمال تیمارهای الکتریکی بر روی کالوس‌های حاصل از کشت بساک انجام گردید، اما این کالوس‌ها به القای آندروژنز پاسخی نشان ندادند و کالوس‌ها از حالت عادی که بافتی اسفنجی داشتند به

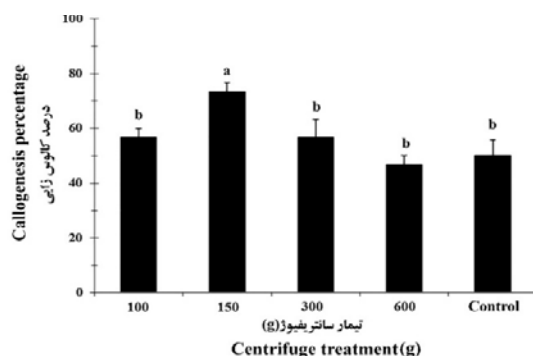
جدول ۵. تجزیه واریانس اثر دور سانتریفیوژ بر صفات مورد مطالعه در کشت بساک خیار

Table 5. Analysis of variance of the effect of centrifuge speed on the studied traits in cucumber anther culture

میانگین مربعات (Mean squares)	درجه آزادی (Degree of freedom)	منابع تغییر (Source of variation)
میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک (Mean number of embryos per anther)	درصد کالوس زایی (Callogenesis percentage)	
0.00745*	316.7*	دور سانتریفیوژ (Centrifuge speed)
0.00163	66.7	خطای آزمایشی (Experimental error)
5.38%	14.41%	ضریب تغییرات (C.V.) (Coefficient of variation)

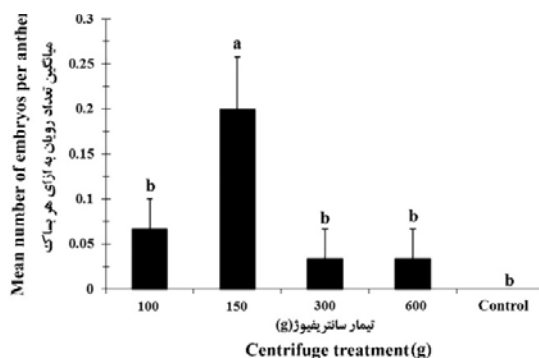
* Indicates a significant difference at the 0.05 level.

* تفاوت معنی دار در سطح ۰/۰۵ را نشان می دهد.

شکل ۱۱. مقایسه میانگین اثر دور سانتریفیوژ بر درصد کالوس زایی در کشت بساک خیار

Figure 11. Mean comparison of the effect of centrifugation speed on the callogenesis percentage in cucumber anther culture

شکل ۱۲. مقایسه میانگین اثر دور سانتریفیوژ بر میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک در کشت بساک خیار

Figure 12. Mean comparison of the effect of centrifugation speed on the mean number of embryos per anther in cucumber anther culture

سانتریفیوژ و شوک الکتریکی را بر کارایی آندروژنر در کشت بساک نخود بررسی کردند. نتایج نشان داد بیشترین درصد رویان زایی گامتی از بساک های تیمار شده نخود با دور سانتریفیوژ ۱۵۰ g به مدت ۶ دقیقه به دست آمد که با نتایج این پژوهش همخوانی دارد.

اثر میدان مغناطیسی بر کالوس زایی و رویان زایی در کشت بساک خیار

نتایج جدول تجزیه واریانس (جدول ۶) حاصل از تیمار

در آزمایش حاضر مقایسه دوره های مختلف سانتریفیوژ نشان داد که دور ۱۵۰g به مدت سه دقیقه بیشترین درصد کالوس زایی و میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک را به همراه داشت. تیمار دور سانتریفیوژ بر القای رویان در گیاه خیار موثر است اما به نظر می رسد که تیمارهایی با دور متوسط مانند ۱۵۰g نتیجه مطلوبتری را ایجاد می کند. از نظر ظاهری کالوس های این آزمایش قبل از قرار گیری در محیط کشت رویان زایی زنده های ریشه ماندی بر روی خود ایجاد کردند. رشیدی و همکاران (۱۳۹۸) اثر دوره های مختلف

میدان مغناطیسی با شدت بالا هیچ رویانی حاصل نگشت.

این آزمایش به منظور بررسی اثر میدان مغناطیسی و آب مغناطیسی بر کالوس‌زایی و میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک صورت پذیرفت. نتایج نشان داد که تیمار عبور آب از دستگاه مغناطیس نسبت به سایر تیمارها بالاترین درصد کالوس‌زایی و بیشترین میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک را داشت. میدان مغناطیسی روی آنزیم‌ها و ترکیبات پروتئینی تاثیر می‌گذارد و باعث تغییر شکل پروتئین‌ها می‌شود (واشیت و ناگراجان، ۲۰۱۰). همچنین در آزمایشی آبرو و همکاران (۲۰۱۷) نشان دادند که استفاده از تیمارهای مغناطیسی ضعیف باعث بهبود تکثیر درون شیشه ای و ریشه‌زایی در گونه گیاهی *Genista aetnensis* (Raf. Ex Biv.) Dc می‌گردد.

میدان مغناطیسی و آب مغناطیسی بر صفات مختلف مورد مطالعه در کشت بساک خیار نشان داد که بین تیمارهای مختلف برای صفات درصد کالوس‌زایی و میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک تفاوت آماری معنی‌دار در سطح ۰/۰۱ وجود دارد.

بالاترین درصد کالوس‌زایی (۶۰ درصد) به تیمار عبور آب از دستگاه مغناطیس تعلق گرفت. کمترین درصد کالوس‌زایی (۲۳/۳۳ درصد) مربوط به تیمار قرار گرفتن بساک‌ها به مدت سه هفته در میدان مغناطیسی با شدت بالا بود (شکل ۱۳).

با توجه به شکل ۱۴، بیشترین میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک (۰/۲ رویان‌زایی) مربوط به تیمار عبور آب از دستگاه مغناطیس بود ولی از تیمار آب مغناطیس شده به مدت ۲۴ ساعت و تیمار سه هفته در معرض

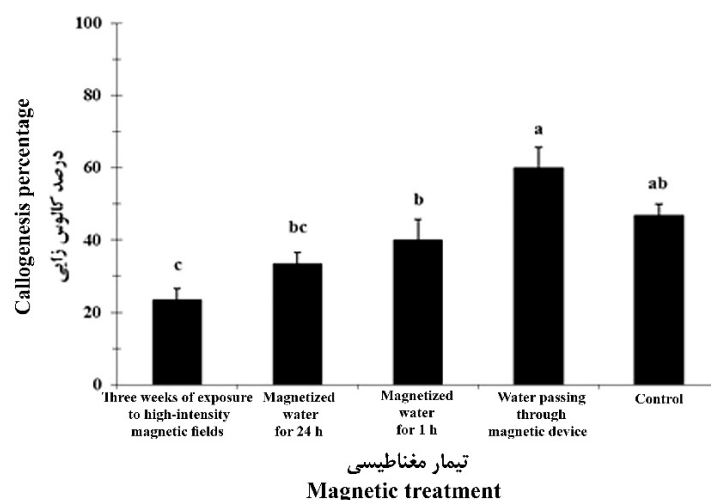
جدول ۶. تجزیه واریانس اثر میدان مغناطیسی و آب مغناطیسی بر صفات مورد مطالعه در کشت بساک خیار

Table 6. Analysis of variance of the effect of magnetic field and magnetized water on the studied traits in cucumber anther culture

منابع تغییر Source of variation	درجه آزادی Degree of freedom	میانگین مربعات (Mean squares)	میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک Mean number of embryos per anther	درصد کالوس‌زایی Callogenesis percentage
تیمار مغناطیسی (Magnetic treatment)	4	0.00858**		573.3**
خطای آزمایشی (Experimental error)	10	0.00133		60
ضریب تغییرات (C.V.) (Coefficient of variation)		4.92%		19.04%

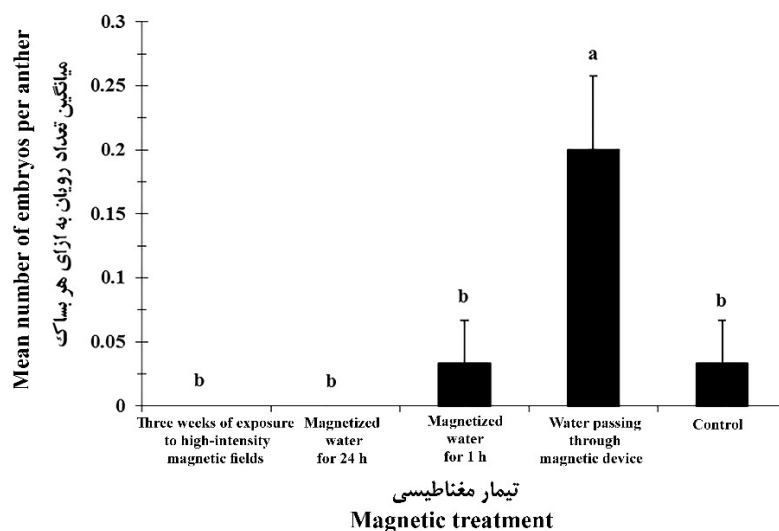
** indicates a significant difference at the 0.01 level.

** به تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۱ را نشان می‌دهد.

شکل ۱۳. مقایسه میانگین اثر تیمار مغناطیسی بر درصد کالوس‌زایی در کشت بساک خیار

Figure 13. Mean comparison of the effect of magnetic treatment on the callogenesis percentage in cucumber anther culture

شکل ۱۴. مقایسه میانگین اثر تیمار مغناطیسی بر میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک در کشت بساک خیار
Figure 14. Mean comparison of the effect of magnetic treatment on the mean number of embryos per anther in cucumber anther culture

کالوس‌زایی و بالاترین میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک را دارد. اعمال شوک‌های الکتریکی مورد استفاده روی کالوس‌ها، بر القای رویان تأثیری نشان ندادند. با بررسی دوره‌های مختلف سانتیفریوژ مشخص شد، دور ۱۵۰g به مدت سه دقیقه اثرات معنی‌داری را بر پاسخ به آندروژنز در کشت بساک گیاه خیار به وجود آورد. همچنین تیمار عبور آب از دستگاه مغناطیسی نسبت به سایر تیمارهای مغناطیسی بیشترین میزان صفات مذکور را حاصل کرد.

تعارض منافع

هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان وجود ندارد.

نتیجه‌گیری

نتایج بدست آمده از این پژوهش نشان داد که در گیاه خیار بالاترین میزان القای کالوس و رویان از طریق کشت بساک مربوط به ژنوتیپ بتا‌آلفا بود. همچنین به ترتیب ابتدا تیمار شاهد (عدم استفاده از تیمار حرارتی) در محیط کشت مایع و سپس ۳۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت در محیط کشت مایع بالاترین میانگین تعداد رویان به ازای هر بساک و بیشترین میانگین تعداد گیاه به ازای هر بساک را به خود اختصاص دادند و مطابق آزمایشات محیط کشت مایع اثر بهتری را در مقایسه با محیط کشت جامد به همراه داشت. مقایسه ولتاژهای مختلف شوک الکتریکی نشان داد که تیمار ۱۰۰ ولت بیشترین درصد

منابع

- حمیدوند، ی. عبداللهی، م.ر. (۱۳۹۴). اثر پیش تیمار دمایی بر پینه‌زایی و رویان‌زایی گامتی در کشت بساک خیار. مجله علوم و فنون باغبانی ایران. ۱۶ (۱)، ۱۴۹-۱۶۰.
- رشیدی، ش. عبداللهی، م.ر.، ساری‌خانی، ح.، موسوی، س.س. (۱۳۹۸). بررسی اثر پیش تیمارهای سانتیفریوژ و شوک الکتریکی بر کارایی آندروژنز در کشت بساک نخود (*Cicer arietinum* L.). زیست‌فناوری
- دانشگاه تربیت مدرس، شماره ۲، ۱۷۴-۱۸۱.
- عبداللهی، م.ر.، خاصخیلی، ک.ز.، ناظری، س. (۱۴۰۳). بررسی بیان بر خی از ژن‌های رویان‌زایی سوماتیکی در کالوس‌های حاصل از کشت بساک در ژنوتیپ‌های مختلف خیار. ششمین کنگره بین‌المللی و هجدهمین کنگره ملی ژنتیک، ۲ الی ۴ خرداد ۱۴۰۳، G-۱۱۹۷.

- Abdollahi, M. R., Najafi, S., Sarikhani, H., & Moosavi, S. S. (2016). Induction and development of anther-derived gametic embryos in cucumber (*Cucumis sativus* L.) by optimizing the macronutrient and agar concentrations in culture medium. *Turkish Journal of Biology*, 40(3), 571-579.
- Airò, M., Ala, G., Buccheri, P., Caruso, M., Fascella, G., Giovino, A. and Mammano, M.M. (2017). Effect of weak magnetic fields on the in vitro propagation of *Genista aetnensis* (Raf. Ex Biv.) Dc.. *Acta Horticulture*, 1155, 387-392.
- Asadi, A., Zebajadi, A., Abdollahi, M. R., & Seguí-Simarro, J. M. (2018). Assessment of different anther culture approaches to produce doubled haploids in cucumber (*Cucumis sativus* L.). *Euphytica*, 214, 1-17.
- Bhojwani, S. S., Pande, H., & Raina, A. (2003). Factors affecting androgenesis in indica rice, Universitätsbibliothek.
- Bright, S., & Jones, M. (2012). Cereal tissue and cell culture (Vol. 15), *Springer Science & Business Media*.
- Chupeau, Y., & Caboche, M. (1998). Androgenesis and haploid plants, *Springer Science & Business Media*.
- Ferrie, A., and Caswell, K. (2011). Isolated microspore culture techniques and recent progress for haploid and doubled haploid plant production. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture* (PCTOC), 104(3), 301-309.
- Grewal, R. K., Lulsdorf, M., Croser, J., Ochatt, S., Vandenberg, A., & Warkentin, T. D. (2009). Doubled-haploid production in chickpea (*Cicer arietinum* L.), role of stress treatments. *Plant Cell Reports*, 28(8), 1289-1299.
- Hasandokht, M. R. (2006). Greenhouse managing (greenhouse production technology). Tehran, Marz Danesh. 320. (in Persian)
- Kumar, H. A., & Murthy, H. (2004). Effect of sugars and amino acids on androgenesis of *Cucumis sativus*. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture*. 78(3), 201-208.
- Kumar, H. A., Murthy, H., & Paek, K. (2003). Embryogenesis and plant regeneration from anther cultures of *Cucumis sativus* L. *Scientia horticulturae*, 98(3), 213-222.
- Mishra, V. K., & Goswami, R. (2014). Haploid production in higher plant. *International Journal of Chemical and Biological Sciences*. 1, 26-45.
- Prasath, D., Natarajan, S., & Thamburaj, S. (1998). Studies on heterosis in eggplant (*Solanum melongena* L.). *South indian horticulture*, 46(3/4), 247-250.
- Rech, E., Ochatt, S., Chand, P., Power, J., & Davey, M. (1987). Electro-enhancement of division of plant protoplast-derived cells. *Protoplasma*, 141(2-3), 169-176.
- Hoveida, Z. S., Abdollahi, M. R., Mirzaie-Asl, A., Moosavi, S. S., & Seguí-Simarro, J. M. (2017). Production of doubled haploid plants from anther cultures of borage (*Borago officinalis* L.) by the application of chemical and physical stress. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture*, 130, 369-378.
- Sangwan-Norreel, B.S. (1977). Androgenic stimulating factors in the anther and isolated pollen grain culture of *Datura innoxia* Mill. *Journal of Experimental Botany*, 28(4), 842-852.
- Shariatpanahi, M. E., Bal, U., Heberle-Bors, E., & Touraev, A. (2006). Stresses applied for the re-programming of plant microspores towards in vitro embryogenesis. *Physiologia Plantarum*, 127(4), 519-534.
- Sidhu, A., Bal, S., Behera, T., & Rani, M. (2005). An outlook in hybrid eggplant breeding. *Journal of New Seeds*. 6(2-3), 15-29.
- Simmonds, D.H., & Keller, W.A. (1999). Significance of preprophase bands of microtubules in the induction of microspore embryogenesis of *Brassica napus*. *Planta*, 208(3), 383-391.
- Sohrabi, S.; Abdollahi, M.R.; Mirzaie-Asl, A.; Koulaei, H.E.; Aghaezadeh, M.; and Seguí-Simarro J.M. (2021). A refined method for ovule culture in sugar beet (*Beta vulgaris* L.). *Plant cell, tissue and organ culture*, 146, 259–267.
- Song, H., Lou, Q.-F., Luo, X.-D., Wolukau, J. N., Diao, W.-P., Qian, C.-T., & Chen, J.-F. (2007). Regeneration of doubled haploid plants by androgenesis of cucumber (*Cucumis sativus* L.). *Plant cell, tissue and organ culture*, 90(3), 245-254.
- Suprunova, T., & Shmykova, N. (2008). In vitro induction of haploid plants in unpollinated ovules, anther and microspore culture of *Cucumis sativus*. Paper presented at the Cucurbitaceae 2008. Proceedings of the IXth EUCARPIA meeting on genetics and breeding of cucurbitaceae, Avignon. France, 21-24 May 2008.
- Touraev, A., Pfosser, M., & Heberle-Bors, E. (2001). The microspore, a haploid multipurpose cell. *Advances in Botanical Research*, 35, 53-109.
- Tuncer, U.H., & Boztok, K. (1991). The effects of growing greenhouse cucumber seedling in various pot types on the yield. *Fen Bilimleri Enstitusu Dergisi*, 2, 155- 158.
- Vashisth, A., & Nagarajan, S. (2010). Effect on germination and early growth characteristics in sunflower (*Helianthus annuus*) seeds exposed to static magnetic field. *Journal of Plant Physiology*, 167(2), 149-156.
- Zhang, X., Wu, Q., Li, X., Zheng, S., Wang, S., Guo, L., & Custers, J. B. (2011). Haploid plant production in *Zantedeschia aethiopica* 'Hong Gan' using anther culture. *Scientia horticulturae*, 129(2), 335-342.